

UZASADNIENIE

Fakty:

1. Powoda W. G. oraz pozwanego (...) S.A. w W. łączyła umowa ubezpieczenia nieruchomości LOCUM [niesporne];
2. W dniu (...) syn powoda zgłosił pozwanemu szkodę. Doszło do zalania kilku pomieszczeń domu przy ul. (...) w S. [niesporne, k. 120-129, zeznania świadka K. G., k. 174].
3. W przypadku szkody częściowej w nieruchomości, jeśli ubezpieczony zdecyduje się na kosztorysowe rozliczenie szkody, kalkulacja kosztów naprawy będzie rozliczana zgodnie z zasadami stosowanymi w budownictwie [...] oraz średnich cen i średnich wskaźników narzutu z publikacji wydawnictwa (...) [...], wraz z nakładami na roboty wykończeniowe [rozdział 23 ust. 3 pierwsza część zdania pierwszego OWU, k. 88];
4. Powód właśnie w taki sposób [kosztorysowo] chciał rozliczyć szkodę, której wysokość ustalił na kwotę 11.871,54 PLN [k. 32-42]. **Jest to prawidłowo ustalony zakres niezbędnych prac, a także ich koszt [opinia biegłego, k. 194, k. 241].**
5. Pomimo tego, pozwany przyznał powodowi odszkodowanie jedynie w kwocie 4176,37 PLN [niesporne].
6. Pismem z dnia 20 kwietnia 2020r. powód wezwał pozwanego do zapłaty [k. 43]. Pozwany odpowiedział na wezwanie negatywnie, powołał się na zapis OWU przytoczony w pkt 2 uzasadnienia powyżej [k. 45].

Dowody:

Fakty zostały ustalone w oparciu o dokumenty złożone do akt przez strony postępowania. Strony nie podważały prawdziwości żadnego z dokumentów.

W ograniczonym zakresie Sąd oparł się **na zeznaniach świadka K. G.** [k. 174-175]. Poza okolicznościami powstania szkody, wynika z nich że zakres szkody ustalany przez specjalistę pozwanego nie był w żaden sposób omawiany, czy weryfikowany w rozmowie z powodem lub jego synem.

Nadto sąd kierował się w sprawie **wynikami opinii biegłego sądowego**. Należy przypomnieć, że biegły opiniował w zakresie wniosków powoda, gdyż pozwany nie uścił w terminie zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego [postanowienie, k. 186].

Opinia biegłego sądowego, w ocenie Sądu jest jasna i zupełna [k. 194-203]. Potwierdza w całości stanowisko powoda.

Zastrzeżenia do opinii zgłosił pozwany [k. 213]. W opinii uzupełniającej biegły negatywnie odniósł się do tych zastrzeżeń [241-247], podtrzymał pierwotne stanowisko w sprawie.

Pozwany nie głosił żadnych zastrzeżeń do opinii uzupełniającej.

Prawo:

I. Zasada [podstawa] odpowiedzialności pozwanego nie jest w sprawie sporna [art. 805 § 1-2 k.c.]. Spór ogniskował się wokół zakresu niezbędnych prac i ich kosztu; pozwany m.in. niesłusznie odmawiał powodowi przyznania odszkodowania w zakresie „narzutu zysku”, błędnie interpretując swoje własne przepisy OWU, zaprezentowane w rozdz. 23 ust. 3 [k. 45].

II. Powód dążył do kosztorysowego rozliczenia się z pozwanym, a nie w zakresie kosztu prac remontowych „poniesionych we własnym zakresie”, czego pozwany świadomie lub nieświadomie nadal nie chce zauważyć.

III. Opinia biegłego, nieskutecznie kwestionowana przez pozwanego, potwierdziła w pełni stanowisko powoda w kwestii zakresu niezbędnych prac oraz ich kosztu.

IV. W konsekwencji Sąd uwzględnił powództwo w całości. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił kwotę 4176,37 PLN odszkodowania. Mając na uwadze wnioski opinii biegłego sądowego, roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w pozostałym zakresie [11.871,54 PLN – 4176,37 PLN = 7695,17 PLN].

V. Roszczenie odsetkowe zostało zgłoszone prawidłowo [art. 817 § 1 k.c.]. Przeciwnie stanowisko pozwanego jest błędne [k. 59v]. Pozwany nie tylko mylnie interpretuje zapisy OWU przez siebie wytworzone, ale także mylnie interpretuje treść art. 817 § 2 k.p.c. Po wymianie korespondencji związanej ze zgłoszeniem szkody, strony nie wyjaśniały dodatkowo żadnych spornych okoliczności. Pozwany nie udowodnił aby po wezwaniu go do zapłaty, prowadził jakiegokolwiek dodatkowe działania zmierzające do precyzyjniejszego ustalenia wysokości szkody. Nie wykazał, aby przekazał sprawę do ponownej analizy jakimkolwiek ekspertowi.

VI. Jednocześnie należało pobrać od pozwanego kwotę części wynagrodzenia na opinię sądową, uiszczoną tymczasowo z sum Skarbu Państwa [k. 251, k. 256].

VII. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 oraz § 1¹ k.p.c.

Zarządzenie:(...)